

En livslang kjærlighetshistorie

Reidun og Jan-Erik Knutsen tapte sitt hjerte til Provence for over 20 år siden. Nå har de realisert drømmen om sitt eget 200 år gamle steinhus - midt i hjertet av dette vakre området i Frankrike.

Tekst: EDDA ESPELAND Foto: PRIVAT

Nydelig mat og vin, de mange idylliske småbyene, den rike historien, kulturen, det behagelige klimaet og den frodige naturen førte til at paret alltid valgte å feriere her. 4 år gikk det før de kjøpte huset i Var-regionen utenfor Lorgues i juni 2006.

De ønsket seg et gammelt steinhus, men det var ikke lett å finne.

- Omsider fant vi ett, men det ble solgt ett foran nesen på oss. Dagen etter kom et opp et nytt, og Reidun forelsket seg odestups. Jeg var mer skeptisk, jeg så for mye som måtte gjøres, forteller Jan-Erik. - Hagen foran huset var borte, der hadde høner, griser og hunder andret fritt omkring, men det var ingen tvil om at huset var sjarmerende. Tomten er på seks mål, den hadde også en liten livslund med 20 trær.

Reidun overbeviste ham med alle sine tanker, ideer og forestillinger om hvordan det kunne bli, og de skrev kontrakt samme kveld som de fant huset.

- Men jeg må innrømme at jeg angret terpås, og vi hadde flere runder med diskusjoner, for vi hadde jo en angreist... forteller Jan Erik.

Men huset forble deres. - Det er utrolig sjarmerende, men ganske upraktisk - og veldig populært for barnebarna våre, med mange krierer og kroker... sier han.

ET ÅR I PROVENCE

Det har vært en lang prosess siden de satt med det nyinnkjøpte huset og satte opp budsjett for oppussingsarbeidene. Et kapittel i deres liv som de kaller for "Peter Mayle"-perioden - etter ham som skrev boken "Ett år i Provence" hvor han nettopp beskriver rehabiliteringen av et gammelt steinhus med adskillig humor, kjærlighet - og fortvilelse...

- Det har vært mye svette og tårer underveis. Men nå ser vi snart slutten på "prosjektet", smiler de to. - Nå i ettertid kan vi le av alle historiene og episodene som har skjedd.

- Da vi kom ned igjen, fikk vi vår første overraskelse: De som hadde bodd der, hadde tatt med seg alt som het lamper og lys, ledningene var kuttet tvers av. Vi oppdaget fort at det også var noe galt med strømmen - den forsvant så fort vi forsøkte å bruke elektriske maskiner. Vi fikk tak i en elektriker, og han holdt på vel og lenge. Da han hadde gått, skulle vi forsøke å sette på oppvaskmaskinen, og dermed gikk strømmen igjen. Elektrikeren kom tilbake, og han mente at det måtte være maskinen det var noe feil med, så han koblet den fra og tok den med seg. Da han kom tilbake med den, og det samme skjedde igjen, måtte vi få tak i en ny elektriker, og han fikset det

med en gang, det var bare en bagatell...

- Vi har hatt noen sånne historier, men vi har ikke gitt opp, ler Jan-Erik. - Vår intensjon var å få huset slik det hadde sett ut på 70-tallet, for vi fant tegninger fra den perioden da en kunstner hadde kjøpt det. Der var det blant annet tegnet inn et tak som ikke var realisert, og det har vi laget nå - slik det var tenkt.

- Dessuten kjøpte vi en bok som viste arbeider av mange de lokale kunstnerne i Var-området, forteller Reidun. Vi har flotte Salernes-fliser i fine mønstre på gulvet i mange av rommene, og det viste seg at dette var laget av en berømt flis-kunstner som har hatt mange utstillinger, Alain Vaugh.

ET GODT LIV

Mens Reidun trålet antikvitetsbutikker, jobbet Jan-Erik utenfor huset. - Vi kjørte vekk rundt 40 billass med busker og kjerr. Vi har en gartner som har hjulpet oss hele veien, han har vi faktisk fortsatt. Underveis i prosessen fant vi en dam, en bekk og en fontene - og vi har også forsøkt å bruke de plantene og blomstene som var der på 70-tallet med rosehekker, hortensia-bed og det hele, slik gartneren beskrev for oss. Vi har også opplevd at vår nysådde plen ble ødelagt av villsvin - så nå har vi satt opp gjerde!

- Vi har levd med håndverkere hele tiden, først nå begynner vi altså å nærme oss slutten, forteller Reidun. I sommer arrangerte de stor lunsj for alle håndverkerne sine - med koner og barn. Det ble en lunsj som varte fra klokken to til ni om kvelden, en minnerik opplevelse!

Nå gleder de seg til å nyte dagene i Provence. - Folk lurar på hva vi skal gjøre her nede, men vi skjønner ikke spørsmålet, sier Jan-Erik. - Vi står opp tidlig - mye tidligere i Provence enn hjemme. Setter oss gjerne med en kaffekopp ved bassenget, og så pusler vi i hagen. Med tre mål hage, er det alltid noe å gjøre der. Fire vinstokker har vi også, selv om det er mest for gøy. Når det gjelder olivenlundene, får vi hjelp av gartneren vår. Dessuten er vi begge historisk interesserte, og sør-Frankrike har masse å by på i så måte. Det er fine turområder rundt oss, og mange idylliske småbyer, i det hele tatt er det uendelig mye å oppleve og utforske. Vi har hatt noen fantastiske matopplevelser på små enkle restauranter rundt omkring i Provence. Jeg husker spesielt en, hvor de ikke hadde noen meny, der vi først fikk en tallerken full av nydelig charcuterie; skinke og pateer, deretter kom det en putrende velduftende kaningryte på bordet, og så var det ost og dessert, og vin kom det hele tiden - i kjøkkenglass... Vi spiste i tre timer - og betalte vel noe sånt som 13 euro!

Ellers er ett av høydepunktene for Reidun og Jan-Erik turen på markedet hver tirsdag. De er begge glad i å lage mat, og det å gå rundt og plukke blant alle de fantastiske råvarene hos stolte bønder - det er en stor glede.

- Vi trives med dette livet. Det er godt å slippe å tenke på hvilken dag det er. Tenk å kunne ha det sånn mens vi ennå er "unge gamle"... sier de to. De har funnet sitt sted i verden. ■

